

ЗАСТОСУВАННЯ ПРОЄКТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ «ЕКОЛОГІЧНА ПАСПОРТИЗАЦІЯ ТЕРИТОРІЙ ТА ПІДПРИЄМСТВ»

Шкура Т.В.
Полтава, Україна

Підготовка фахівців-екологів у Полтавському національному педагогічному університеті здійснюється з метою забезпечення потреб промислово-виробничих та аграрних підприємств, природоохоронних установ та служб Полтавської та інших областей у кадрах високої кваліфікації, які мають поглиблену фахову підготовку, володіють знаннями інноваційного характеру, мають досвід їх застосування при вирішенні професійних завдань [3].

Дисципліна «Екологічна паспортизація територій і підприємств» є невід'ємною частиною прикладної екології, яка об'єднує багато дисциплін, пов'язаних з різними галузями діяльності людини і взаємовідносинами між людиною та природою. Вона регламентує діяльність різноманітних планів і проєктів, пов'язану з навколишнім природним середовищем, проводить розрахунки технічних засобів щодо його охорони та відновлення природних екосистем, порушених людиною. Головними завданнями вивчення дисципліни є засвоєння студентами знань про методологію проведення екологічної паспортизації природних, антропогенно-змінених територій та підприємств України.

Під час опанування студентами навчального курсу, значну увагу приділяється формуванню практичних навичок із застосуванням проєктних технологій у напрямку складання екологічних паспортів. Темі проєктів підбираються викладачем у залежності від інтересів та можливостей студентів. На кожне практичне заняття студенти самостійно складають екологічні паспорти на регіони в яких вони проживають, на житлові споруди, природні об'єкти (сільськогосподарські поля, річки, ставки, зелені насадження чи окремі дерева, рослини, тварини, природно-заповідні об'єкти).

Проєктна технологія передбачає наявність проблеми, що вимагає інтегрованих знань і дослідницького пошуку її розв'язання. Це є одним із завдань особистісно-орієнтованої педагогіки. Під час проєктної діяльності викладач є не тлумачем готових знань і їх транслятором в оптимальному вигляді й оптимальній логіці викладання, а рівноправним співучасником процесу здобуття, оброблення, аналізу й подання знань студентам. Це значно складніше, вимагає додаткового часу та додаткових зусиль і від студентів, і від викладача [1].

Застосування проєктної технології передбачає роботу в декілька етапів. Підготовчий етап передбачає вибір теми. Визначається мета і формулюється завдання проєкту. В залежності від форми проєкту (групової, індивідуальної) розподіляються обов'язки між учасниками. Наприклад, група екологів-дослідників лісових насаджень, екологічної стежки, санітарно-захисної зони, сільськогосподарського поля і т.д.

Найпоширенішими методами студентських проектних досліджень, крім роботи із літературою, є бесіди, опитування, анкетування, тестування, аналіз отриманих результатів, побудова схем, діаграм, таблиць тощо. Результати досліджень студенти оформлюють різним чином: готують презентації, ілюстрації, реферати, усні доповіді і т.д.

Заключний етап роботи – це захист проекту і презентація виконаної роботи. Готуючи роботу, студент повинен продемонструвати глибокі знання по темі, що досліджується, володіння інформаційними технологіями: використання різних джерел інформації, зокрема Інтернету, застосування різних комп'ютерних програм, підготовку презентації до захисту [2].

Таким чином, використання різних методичних підходів, у тому числі проектних технологій, до вивчення навчальної дисципліни «Екологічна паспортизація територій та підприємств» дозволяє засвоювати навчальні матеріали дотримуючись принципів науковості, наочності, доступності.

Список використаних джерел:

1. Задорожний К.М. Технологія навчання біології. – Х.: Вид. група «Основа», 2007. – 160 с.
2. Москаленко Л. Застосування методу проектів при вивченні біології у ВНЗ I-II рівнів акредитації. Матеріали XVIII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Проблеми та перспективи розвитку науки на початку третього тисячоліття у країнах СНД» // Збірник наукових праць. – Переяслав-Хмельницький, 2013 р. – 272 с.
3. Стецюк Н.О. Кафедра екології та охорони довкілля Полтавського державного педагогічного університету імені В.Г. Короленка / Н.О. Стецюк. – Полтава: Верстка, 2009. – 68 с.

ЗАСТОСУВАННЯ КАТЕГОРІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У РОЗШИРЕННІ АСОРТИМЕНТУ КАВ'ЯРНІ

*Шпаковська К.Б., Сас Н.М.
Полтава, Україна*

Категорійний менеджмент – це процес управління асортиментом, за якого кожна товарна категорія розглядається як окрема бізнес-одиниця в структурі асортименту [1].

Якщо кав'ярня починає працювати за принципами категорійного менеджменту, це означає, що менеджер стає керівником категорії як маленького самостійного підприємства, яке має свою сезонність, особливості поставки, зберігання і критерії ефективності.

На основі інтерв'ю з менеджерами кав'ярень ми виявили, що у більшості кав'ярень не враховують такі потреби покупця, як алергія та/або протипоказання до продуктів. Наприклад, не вдалося виявити кав'ярні в яких би пропонували відвідувачам батончики, тістечка, інший асортимент, для людей з діабетом.

Є таке поняття як «Правило 6 W». Воно значить, що категорійний менеджмент дає відповідь на питання Who? (Хто?), Why? (Чому?), What? (Що?),